

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ústavní soud ČR**, se sídlem Joštova 8, Brno, proti rozhodnutí místopředsedkyně Ústavního soudu ČR ze dne 12. 8. 2011, sp. zn. SPR ÚS 30/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2012, č. j. 30 A 123/2011 - 34,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Účastníci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 29. 10. 2012, č. j. 30 A 123/2011 - 34, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2011, sp. zn. SPR ÚS 30/11, jelikož toto správní rozhodnutí není rozhodnutím přezkoumatelným ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud po předložení kasační stížnosti krajským soudem zjistil, že stěžovatel při podání kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč [položka č. 19 sazebníku soudních poplatků – přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)] a dále, že není zastoupen advokátem, jak mu ukládá § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 21. 3. 2013, č. j. 3 As 39/2013 - 17 k uhrazení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. V poučení citovaného usnesení bylo uvedeno, že pokud nebude poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud zastaví řízení ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Druhým výrokem tohoto usnesení bylo stěžovateli uloženo, aby ve lhůtě 14 dnů od jeho doručení předložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 3. 4. 2013.

Stěžovatel na výše uvedené usnesení reagoval podáním ze dne 5. 4. 2013, v němž požádal soud o osvobození od soudních poplatků za kasační stížnost a rovněž také o ustanovení povinného zástupce. Jako důvod uvedl naprostý nedostatek prostředků, což

doložil na aktuálním čestném prohlášení přiloženém k žádosti podané e-mailem ze dne 1. 3. 2013. Stěžovatel zdůraznil, že způsob doložení poměrů není v nesouladu s procesním řádem. Dále uvedl, že osvědčením orgánu státní správy své sociální poměry nedokládá z toho důvodu, že tento orgán je doposud k jeho žádosti o vydání takového osvědčení nečinný, a požádal soud, aby mu neukládal lhůty ke splnění povinnosti v délce kratší než 28 dnů.

Čestné prohlášení zaslané stěžovatelem ve výše uvedeném podání ze dne 1. 3. 2013, které mělo dle stěžovatele dostatečně dokládat jeho osobní, majetkové a výdělkové poměry, nelze považovat za potvrzení, které by skutečně dostatečně prokazovalo osobní, majetkové a výdělkové poměry stěžovatele v takové míře a v takovém stupni konkrétnosti, aby bylo možné na jeho základě rozhodnout o tom, zda stěžovatel splňuje předpoklady k osvobození od soudních poplatků či nikoliv. Za údaje uvedené v čestném prohlášení týkající se majetkových a výdělkových poměrů stěžovatele lze považovat pouze následující informace: výše peněžních závazků stěžovatele údajně dosahuje „tisíců“, stěžovatel pobírá příjem „přes tři tisíce korun měsíčně“, stěžovatel využívá „nenájemní a nevlastnické, samostatné nebytové obydlí“ a důvod jeho „nevýdělečné činnosti“ je plná invalidita. Výše uvedené informace však nelze považovat za dostatečně konkrétní a vyčerpávající, aby soud na jejich základě mohl rozhodnout o tom, zda stěžovatel splňuje předpoklady k osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud proto stěžovatele opakovaně vyzval přípisem ze dne 11. 4. 2013, aby své osobní, majetkové a výdělkové poměry doložil na vyplněném Potvrzení, které bylo k tomuto přípisu přiloženo, a to do 15 dnů od jeho doručení. Stěžovatel byl výslovně poučen, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví a své osobní, majetkové a výdělkové poměry vyplněním Potvrzení nedoloží, bude jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce zamítnuta. Výzva byla stěžovateli doručena dne 15. 4. 2013.

Jako odpověď na výše uvedenou výzvu stěžovatel soudu zaslal podání ze dne 19. 4. 2013 doručené soudu téhož dne, v němž uvedl, že výzvám adresovaného soudu nerozumí, i proto požádal o ustanovení zástupce.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později vyplněné Potvrzení nedoložil. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 As 39/2013 – 35, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a také návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň stěžovateli uložil povinnost uhradit do 5 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a stěžovatele současně vyzval, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl poučen, že pokud nesplní povinnost stanovenou výrokem III. tohoto usnesení, soud řízení o kasační stížnosti na základě § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 5. 2013 do vlastních rukou.

Dne 30. 5. 2013 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen stěžovatelův přípis, v němž uvedl, že se domáhá prodloužení lhůt stanovených v usnesení ze dne 14. 5. 2012, č. j. 3 As 39/2013 – 35 nejméně o tři měsíce a opravy zjevné nesprávnosti ve výroku I. tohoto usnesení. K tomu uvedl, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního

pokračování

poplatku, ačkoliv mu sociální poměry nedovolují úhradu poplatku najednou a během krátké doby. Výzva k zaplacení poplatku je tak nesplnitelná.

Ani v této souvislosti však stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a ve spojení s jeho nedbalým předchozím přístupem ke stanoveným procesním povinnostem je tak otázkou, zda má na svých původních podáních, kdy takto činí ve vztahu k Nejvyššímu správnímu soudu vědomě opakovaně, ještě vůbec zájem, jaký vlastně sleduje účel a zda jeho přístup již nepředstavuje prosté obstrukce a znevažování soudu. Obecně platí, že k projednání věci soudem musí podatel již ve svém vlastním zájmu soudu poskytovat předepisovanou součinnost. Pokud tak však ani přes řádné výzvy a poučení soudu opakovaně nečiní, neopodstatněně zatěžuje soud a sám maří průběh řízení, jehož se původně dovolával.

Nejvyšší správní soud zjistil, že do dnešního dne nebyl soudní poplatek za kasační stížnost stěžovatelem zaplacen, ačkoliv lhůta k jeho uhrazení skončila uplynutím 5 dnů ode dne doručení usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 As 39/2013 – 35. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 5. 2013, a lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy již uplynula. Stěžovatel taktéž do dnešního dne nepředložil soudu plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Toto ustanovení se užije na základě ustanovení § 120 v řízení o kasační stížnosti obdobně.

Ke stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůt k zaplacení soudního poplatku ze dne 30. 5. 2013 Nejvyšší správní soud podotýká, že podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů platí, že pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, *je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohl vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.* Tak tomu ovšem v posuzované věci nebylo. Stěžovatel jednak na výzvu Nejvyššího správního soudu nezareagoval ve stanovené pětidenní lhůtě, přičemž jeho přípis ze dne 30. 5. 2013 doručený téhož dne k Nejvyššímu správnímu soudu neobsahoval odůvodnění okolností, pro něž by mu v důsledku zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku mohla vzniknout újma. Stěžovatelův nesouhlas s délkou lhůty pro zaplacení soudního poplatku nebyl podložen žádnými relevantními důvody, přičemž stěžovatel vůbec soudu nepřislíbil, že by soudní poplatek v dohledné době zaplatil. K tomu Nejvyšší správní soud považuje za nutné uvést, že žádost o posečkání s placením soudního poplatku ani o povolení splátek ze zákona nestaví lhůtu k zaplacení soudního poplatku (viz k tomu obdobně usnesení zdejšího soudu vydané ve věci téhož stěžovatele ze dne 31. 7. 2012, č. j. 2 As 87/2012 – 38, přístupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud shledal, že v řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení krajského soudu nemůže být dále pokračováno pro nezaplacení soudního

poplatku ve stanovené lhůtě, a proto rozhodl o zastavení tohoto řízení, jak je ve výroku uvedeno. To, že stěžovatel taktéž nedostál povinnosti doložit soudu ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, je za tohoto stavu věci již nerozhodné.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu nákladů řízení ani jednomu z účastníků.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu